

латъ по плѠти, и ѡзъ ще да се похвѡлимъ.

19 Защо то вше като блаторазѡмни, лесно претърповате безѡмныте:

20 Вше търпите, и ако въ нѣкой поракоцава, ако (въ) нѣкой шѡира, ако нѣкой по лице то въ бие, ако се нѣкой превозноси.

21 Грамота ми е да кажемъ, защо ние сме (въ това) слаби: но ако нѣкой дерзѡе съ друго нѣщо (да се похваля), (като безѡменъ говоримъ), и ѡзъ дерзѡемъ.

22 Евреи ли са они; и ѡзъ самъ (евреинъ): Израилтане ли са; и ѡзъ самъ: Израѡмово ли са сѣме; и ѡзъ самъ:

23 Хрѡтови ли са служители! (като безѡменъ говоримъ) ѡзъ самъ повече. Въ трѡдовете по много, въ раны те още по много, въ темнищы те най много, и въ смѣрти те много пѡти.

24 Ѡидѡете петъ пѡти по четѡридесать (раны) безъ една прѡахъ:

25 Три пѡти биенъ въдохъ съ тоаги, еднашъ съ камѡнѣме покиваха, три пѡти се потопи корабляо съ мене: (цѣла) день и (цѣла) нощъ стоахъ въ дѡлбочина та (морска):

26 Много пѡти пѡтешествовахъ, (пострадахъ) вѣдѡ въ рѣки, вѣдѡ въ раз-

бойнищы, вѣдѡ въ трѡднищы, вѣдѡ въ пѡзычищы вѣдѡ въ градове те, вѣдѡ въ пѡстыни те, вѣдѡ въ морѡто, вѣдѡ помеждѡ лжливите братѡ:

27 (Търпѡлъ самъ) трѡдѡ и невола, въ неспаванѡ много пѡти, въ гладъ и въ жажда, въ постъ много пѡти, въ зима и въ голода.

28 Ѡсвѣнь вѡищны те (вѣдѡ), ката дѡень самъ шѡбикѡленъ въ людѡе, и грѡжамсе за сѡчки те цѣрквы.

29 Кѡй е бѡленъ, та не боладѡвамъ и ѡзъ (съ него); кѡй се соблазѡва, та се не распалѡвамъ и ѡзъ (за него въ ревностъ);

30 Ако трѡбѡва да се хвалимъ, ще да се похвалимъ (за онѡа работы, кѡито самъ сотворѡлъ) съ моѡта немощъ.

31 Бгъ и Ѡтець на Гѡла нашегѡ Исуса Хрѡта знае, кѡйто е благословѡенъ во вѣки, защо не лжемъ.

32 Въ Дамаскъ (шпредѣленно) народоначалникъ въ Яреѡа царѡ. вадеше градъ Дамаскъ, понѡже искаше да ме хване:

33 И въ кѡшница ме спѡстиха по стѣна та презъ едѡинъ прозорецъ, и (такѡ) извѣгнахъ въ рѡцѡ те мѡ.